

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/117/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010459
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010459.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému M.. T. B. pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/, h/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 30. novembra 2017 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného M.. T. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. augusta 2017, sp.zn.2T/116/2016, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o uloženom ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný M.. T. B. sa odsudzuje podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa obžalovaný z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. augusta 2017, č.k.2T/116/2016-836 bolo rozhodnuté, že obžalovaný Mgr. T. B. (ďalej len „obžalovaný“), ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/116/2016 zo dňa 16.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp.zn.3To/110/2016 zo dňa 23.01.2017 uznaný vinným z prečinu nedovoleného prerušenia tehotenstva podľa § 152 ods. 2, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h/ a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1. v O. na ulici V. XXX/XX v mieste svojho trvalého pobytu dňa 17.01.2016 objednal na internetovej stránke www.ru-XXX.eu <<http://www.ru-XXX.eu>> tabletky na spontánne prerušenie tehotenstva mifepristone a misoprostol, ktoré mu boli doručené dňa 19.01.2016, pričom toho istého dňa v poobedňajších hodinách ich dal maloletej V.M., nar.XX.XX.XXXX, aby užila prvú tabletku a následne dňa 20.01.2016 počas školského vyučovania v O. začala krváčať a odišla domov, kde dňa 21.01.2016 od 13.00 do 15.40 hod. dňa 22.01.2016 užila zvyšné tabletky podľa návodu na použitie, pričom dňa

21.01.2016 v poobedňajších hodinách v mieste svojho trvalého pobytu v okres O. došlo k spontánnemu prerušeniu tehotenstva u maloletej V.M., nar.XX.XX.XXXX vypudením plodu dieťaťa z jej tela počas silného vaginálneho krvácania,

pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/, h/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

2. od presne nezistenej doby najmenej od dňa 27.03.2015 až do zadržania obžalovaného dňa 11.03.2016 v mieste trvalého pobytu obžalovaného v byte na ulici V. č.XXX/XX v O., na hoteloch v okrese O., vo voľnej prírode v okrese O., v osobnom motorovom vozidle užívanom obžalovaným a v rodinnom dome na ulici V. XXXX/XX v K. presne nezistený počet krát, najmenej však dňa 27.03.2015, 02.07.2015, 04.07.2015, 09.07.2015, 07.08.2015, 12.01.2016, 15.01.2016, 18.01.2016 a 08.03.2016 vykonal pohlavný styk a orálny styk s maloletou V.M., nar.XX.XX.XXXX, hoci vedel, že je osobou mladšou ako 15 rokov,

pokračovacieho prečinu prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

3. od dňa 09.01.2016 do dňa 27.01.2016 prechovával vo svojom mobilnom telefóne Nokia Lumia 520 IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX, 15 obrázkov a 15 videí s obsahom detskej pornografie,

zo zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

4. v byte v mieste svojho trvalého pobytu na ulici V. č.XXX/XX v O. prostredníctvom počítačovej siete cez komunikačnú službu WhatsApp komunikoval cez telefónne číslo XXXX XXX XXX s poškodenou maloletou V.M., nar.XX.X.XXXX, prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, o ktorej vedel, že má menej ako 15 rokov takým spôsobom, že od nej dňa 9.1.2016 v čase od 20.48 do 22.09 opakovane žiadal vyhotovenie a zaslanie erotických fotiek a videí, na ktorých je zobrazená maloletá V.M., pričom táto mu vyhovela, poslala mu dňa 9.1.2016 video s obsahom viacerých erotických fotiek, kde je maloletá nahá a tri videá so záberom na prsia, ktoré si hladí rukami, tri fotky holých prs, štyri fotky celej nahej postavy, dňa 10.1.2016 dve fotky, na ktorých má holé prsia a jedno video, na ktorom si hladí a stláča prsia, dňa 11.1.2016 fotka holej vagíny, dve videá ako si hladí prsia a dve videá so záberom ako dáva prsty do vagíny a dňa 24.1.2016 video so záberom na prsia, pričom v čase spáchania skutku obžalovaný vedel, že maloletá V.M. je osobou mladšou ako 15 rokov,

príčom skutkov pod bodmi 1, 2 a 4 sa dopustil ako pedagóg porušujúc pritom svoju povinnosť uloženú v § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č.317/2009Z.z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

sa o d s u d z u j e podľa § 201 ods. 2, § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd uložil podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. trest zákazu činnosti vykonávať povolanie učiteľa, výchovného pracovníka a trénera mládeže na dobu 3 roky a podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. mu okresný súd uložil ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý prokurátorkou Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátorka“) pre nesprávnosť výroku o trestoch v neprospech obžalovaného a odvolaním obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o trestoch a ochrannom opatrení.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka uviedla, že rozhodnutie okresného súdu vo výrokoch o trestoch považuje za nesprávne a nestotožňuje sa s použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. pri ukladaní trestu. V odvolaní poukázala na zákonnú citáciu ustanovení § 23 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. K tomu uviedla, že okresný súd sa pri ukladaní trestu týmito ustanoveniami neriadil, nevzal ich do úvahy, resp. ich nesprávne

interpretoval. Čo sa týka duševného stavu obžalovaného, tak prokurátorka uviedla, že znalkyňa z odboru zdravotníctvo psychiatria MUDr. Danica Caisová-Škultétyová v znaleckom posudku zo dňa 17.6.2017 a aj na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou, resp. poruchou, pričom v čase páchania skutku bol psychicky zdravý a úroveň jeho ovládacích a rozpoznávacích schopností tempore criminis nebola ani zmenená ani znížená, či vymiznutá. Znalkyňa pritom nenavrhol, aby sa obžalovaný podrobil ochrannému psychiatrickému liečeniu. Ďalej prokurátorka poukázala na to, že duševné poruchy sa členia na duševné choroby, chorobné duševné stavy a krátkodobé duševné poruchy. Má za to, že nedostatok schopnosti rozpoznávacej alebo schopnosti ovládacej musí byť dôsledkom duševnej poruchy. Otázka nepríčetnosti alebo zmenšenej príčetnosti je otázka právna, jej posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní a súdu na základe skutočností vyplývajúcich z uskutočnených dôkazov. Povaha tejto otázky vyžaduje, aby jej posúdenie bolo založené na odborných znalostiach z odboru psychiatrie. Znalecký posudok z tohto odboru je len jedným z podkladov na vytvorenie sudcovského presvedčenia o otázke príčetnosti a musí byť hodnotením v súvislosti so všetkými ostatnými zistenými skutočnosťami z tohto pohľadu relevantnými. Súd nezisťuje príčetnosť páchatel'a ako takú, ale vždy len príčetnosť vo vzťahu k určitému činu. Ďalej prokurátorka poukázala na to, že sexuálna deviácia nie je duševnou poruchou v zmysle ustanovenia § 23 Tr. zák., nie je duševnou poruchou v pravom slova zmysle, v užšom význame je len duševnou poruchou v širšom slova zmysle, pričom sexuálne deviácie sú len formálne zapísané v medzinárodnej kvalifikácii zahrnuté medzi duševné poruchy. Znalkyňa MUDr. Danica Caisová-Škultétyová ako znalec z odboru sexuológie uviedla, že sexuálna deviácia- hebefília podstatným spôsobom znížila jeho ovládacie schopnosti. Toto však nie je možné interpretovať tak, že by to malo vplyv na príčetnosť v zmysle § 23 Tr. zák. V prípade existencie sexuálnej deviácie pri neexistencii duševnej poruchy z psychiatrického hľadiska nemožno konštatovať nepríčetnosť v zmysle § 23 Tr. zák. a ani zníženú príčetnosť, pretože podľa názoru prokurátorky nejde o duševnú poruchu. Konštatovanie znalkyne, že u obžalovaného zistila sexuálnu deviáciu- hebefíliu, v dôsledku, ktorej mal zníženú ovládaciu schopnosť nemá a nemôže mať vplyv na posudzovanie príčetnosti obžalovaného v zmysle § 23 Tr. zák. V tomto prípade treba podľa názoru prokurátorky konštatovať, že obžalovaný síce trpí sexuálnou deviáciou-hebefíliou, no táto bola len motiváciou k spáchaniu skutku. Poukázala ďalej na to, že ochranné liečenie z dôvodu nepríčetnosti alebo zmenšenej príčetnosti sa ukladá po vyšetrení duševného stavu páchatel'a znalcom psychiaterom po predchádzajúcom vydaní príkazu na vyšetrenie duševného stavu súdom. V tomto prípade je však obžalovaný po psychiatrickej a po duševnej stránke v poriadku a je duševne zdravý. Znalec sexuológ skúma páchatel'a zo sexuologickej stránky, nie zo psychiatrickej stránky, preto aj v tomto prípade existujú na prvý pohľad rozdielne závery ohľadne ovládacej a rozpoznávacej zložky u obžalovaného z psychiatrického a sexuologickeho hľadiska. Ďalej uviedla, že sexuálna deviácia, či už je to sexuálna agresivita, hebefília alebo iná deviácia ovplyvňuje konanie páchatel'a, ale toto konanie ovplyvňuje viacero okolností a podnetov, na ktoré však nemožno pri posudzovaní príčetnosti prihliadnuť a ktoré nemôžu spôsobiť nepríčetnosť, resp. zníženú príčetnosť obžalovaného. Prokurátorka tiež poukázala na to, že vo väčšine prípadov sa zvlášť skúma duševný stav obvineného znalcom psychiaterom a zvlášť podáva znalecký posudok znalec sexuológ. V tomto prípade je MUDr. Caisová-Škultétyová znalec psychológ a sexuológ. Prokurátorka má za to, že okresný súd pri rozhodovaní o treste zohľadnil poľahčujúce okolnosti, ktoré v danom prípade neboli naplnené tak ako to predpokladá zákonodarca a zároveň nedostatočne zhodnotil a následne nedostatočne premietol do výšky uloženého trestu mimoriadne vysokú závažnosť konania obžalovaného, jeho rozsah a osobu obžalovaného. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., tak v danej trestnej veci táto podľa názoru prokurátorky nebola naplnená. Prokurátorka má za to, že obžalovaný v rámci vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. formálne uznal vinu za všetky skutky uvedené v obžalobe a následne len formálne uviedol, že ľutuje svoje konanie. Ďalšie vyjadrenia obžalovaného v priebehu hlavných pojednávaní však podľa názoru prokurátorky jednoznačne preukazujú, že obžalovaný rozhodne nepriznal celý rozsah trestnej činnosti, úprimne neľutoval svoje konanie a k svojej trestnej činnosti je nekritický. K tomuto prokurátorka uviedla, že obžalovaný úplne poprel skutok pod bodom 1 obžaloby, poprel väčšiu časť skutku pod bodom 2 obžaloby. Obžalovaný sa dokonca snažil „hodiť“ vinu za skutok nedovoleného prerušenia tehotenstva na poškodenú mal. V.M., ktorá mala v tom čase 14 rokov. Takýto postoj obžalovaného nie je možné považovať za priznanie a úprimné oľutovanie trestného činu tak ako to predpokladá zákonodarca v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák. Ďalej k priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. prokurátorka uviedla, že napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. Môže však ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. Napomáhanie zo strany páchatel'a môže mať rôznu formu a bude spočívať predovšetkým

v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a podobne. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti okrem pomoci páchatela mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Prokurátorka má za to, že v danej trestnej veci obžalovaný svojim formálnym vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. žiadnym relevantným spôsobom nenapomohol príslušným orgánom tak, ako to predpokladá zákonodarca. Je pravda, že obžalovaný svojim vyhlásením skrátil dĺžku hlavného pojednávania, čím však vôbec nepomohol pri objasňovaní trestnej činnosti iba ušetril čas súdu. Obžalovaný však neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá by pomohla orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu objasniť jeho trestnú vec, či inú trestnú vec. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade poľahčujúce a priťažujúce okolnosti je potrebné podľa názoru prokurátorky vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Prokurátorka uviedla, že okresný súd v napadnutom rozsudku vo výroku o trestoch nedostatočne zohľadnil zásady vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., predovšetkým rozsah, závažnosť skutkov, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu a jeho osobu. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov je pod dolnou hranicou trestnej sadzby za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Takáto výmera trestu je absolútne neprimeraná a nezohľadňuje skutočnosť, že obžalovaný spáchal päť trestných činov a pri dvoch naplnil svojim konaním viac okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby. Pri posudzovaní rozsahu a závažnosti konania obžalovaného pri rozhodovaní o výške trestu okresný súd nezohľadnil možné následky, ktoré z konania obžalovaného hrozili na zdraví a živote maloletej V.M. ako dôsledok nedovoleného prerušenia tehotenstva. Práve tento trestný čin hoci kvalifikovaný len ako „prečin“ možno považovať za najzávažnejší a s najvyššou výpovednou hodnotou o osobe obžalovaného. V súvislosti s týmto skutkom je potrebné zdôrazniť, že bolo preukázané, že obžalovaný hoci si bol plne vedomý možných následkov, zabezpečil maloletému dieťaťu nelegálne lieky na prerušenie tehotenstva, ktoré sú nelegálne preto, že ich použitie bez riadneho odborného lekárskeho dohľadu v prostredí zdravotníckeho ústavného zariadenia môže viesť k vážnemu poškodeniu zdravia, dokonca až k smrti osoby, ktorá ich užije. Obžalovaný teda, aby zakryl svoju trestnú činnosť a vyhol sa tak následkom trestnej zodpovednosti riskoval život maloletého dieťaťa. Len táto jediná okolnosť vypovedá všetko podstatné o osobe a osobnosti obžalovaného. Prokurátorka má preto za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, závažnosť a rozsah konania obžalovaného nie je možné uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch, a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a obžalovanému uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný podaním doručeným krajskému súdu dňa 16.10.2017 (podanie je aj písomným zdôvodnením odvolania obžalovaného- viď. druhý odsek strany 6 a prvý odsek strany 7 tohto rozsudku). Obžalovaný uviedol, že pokiaľ ide o odvolanie prokurátorky, tak táto vlastne len sčasti kopíruje odvolanie predchádzajúceho prokurátora E. z prvého odvolania, takže sa obžalovaný nebude vyjadrovať k námietkam voči priznaniu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. Už v tom čase mal za to, že odvolanie prokurátorky bolo nedôvodné.

Prokurátorka sa k písomnému vyjadreniu obžalovaného do konania verejného zasadnutia krajského súdu k nemu bližšie nevyjadrila.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný uviedol, že okresný súd ho uznal za vinného zo spáchania všetkých skutkov v plnom rozsahu podľa podanej obžaloby prokurátorky, nakoľko obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a súd toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a vykonal len dokazovanie ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení. Na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2017 sp.zn.3To/110/2016 bola na hlavnom pojednávaní dňa 16.03.2017 vypočutá znalkyňa MUDr. Danica Caisová- Škultétyová, ktorá v plnom rozsahu zotrvala na svojich záveroch vyslovených v znaleckom posudku č.27/2016 zo dňa 20.05.2016 a tieto podrobne zdôvodnila. Z vykonaného znaleckého dokazovania jednoznačne vyplynul záver, že u obžalovaného v čase spáchania všetkých skutkov boli jeho ovládacie schopnosti znížené podstatným spôsobom, a to s prihliadnutím na jeho vrodenú sexuálnu poruchu- hebefíliu. V zmysle týchto záverov znaleckého

dokazovania potom správne okresný súd ustálil, že obžalovaný konal v čase spáchania skutkov v stave zmenšenej príčetnosti, a teda je možné pri ukladaní trestu aplikovať u neho ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a uložiť mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Aj napriek tomu, že došlo zo strany okresného súdu k uloženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 6 rokov, obhajca obžalovaného považuje tento uložený trest za neprimerane prísny s prihliadnutím na okolnosti spáchaných skutkov ako aj osobu páchatel'a a má za to, že v danom prípade mal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody výraznejšie pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Poukázal ďalej na to, že pri ukladaní trestu okresný súd nezohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním trestných činov viedol riadny život. Obhajca obžalovaného uviedol, že je pravdou, že obžalovaný má v registri priestupkov zaznamenané za roky 2012 a 2016 päť priestupkov, avšak ide o drobné nebalostné priestupky spáchané v súvislosti s premávkou na pozemných komunikáciách, ktoré nemôžu z tohto pohľadu zásadným spôsobom znehodnocovať osobu obžalovaného ako bezúhonného človeka, pretože nebolo nepochybne preukázané, že doposiaľ nebol obžalovaný trestne stíhaný, riadne sa staral o svoju chorú matku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, dodržiaval normy občianskeho spolunažívania, riadne si plnil svoje pracovné povinnosti a zo strany svojich zamestnávateľov bol hodnotený len pozitívne. Obhajca obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby nadriadený súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por., vo veci rozhodol tak, že s prihliadnutím na zmenšenú príčetnosť obžalovaného mu podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. uložil nepodmienečne trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to v rámci rozpätia najmenej 2 roky a najviac 5 rokov.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaného doručené krajskému súdu dňa 16.10.2017, ktoré obžalovaný sám koncipoval (zároveň ide o vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátorky), obžalovaný uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu v časti výroku o treste a jeho dôvodmi sa nestotožňuje, pričom sa pridrižava dôvodov odvolania, ktoré uviedol jeho obhajca. Vyjadril sa k ďalším veciam a hlavne k odvolaniu prokurátorky. K viacerým veciam sa už vyjadril krajskému súdu v prvom odvolaní voči prvému rozsudku a za týmito si doteraz stojí. Naďalej nesúhlasí s výškou trestu s pohľadom na skutky ako aj s nezmyselným obvinením. Vzhľadom na všetky skutočnosti ako psychiatrický posudok, doplnenie poškodenej, jeho doterajšiu bezúhonnosť, priznanie a oľutovanie skutkov je výška trestu neprimeraná a ďalší trest je podľa jeho názoru akosi ďalšou kompenzáciou zníženia trestu. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátorky, tak táto vlastne len sčasti kopíruje odvolanie predchádzajúceho prokurátora E. z prvého odvolania, takže sa nevyjadril k námietkam voči priznaniu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. Už v tom čase mal za to, že odvolanie bolo nedôvodné. Pokiaľ ide o prečin nedovoleného prerušenia tehotenstva, poukázal na to, že gynekologický posudok nepotvrdil u poškodenej tehotenstvo, pričom sama vyhlásila, že máva problémy s menštruáciou. Tabletky boli zakúpené v lekární v O. a je od toho jasný dôkaz. Žiadne iné tabletky neboli ani objednané, nájdené ani použité. Poškodená sa následne týždeň na to zúčastnila lyžiarskeho kurzu. Ďalej uviedol, že s poškodenou V.M. nadviazali partnerský vzťah vo veku jej 14 rokov, ktorý trvá dodnes. Poškodená ho pravidelne navštevuje vo väzbe aj s rodinou, plánujú spoločnú budúcnosť, tvoria plnohodnotný pár aj napriek vekovému rozdielu, k čomu sa na súde vyjadrila psychologička MUDr. Danica Caisová-Škultétyová, že to nie je ojedinelý vzťah a ničím výnimočný a uviedla aj niekoľko podobných prípadov. Obžalovaný ďalej uviedol, že je si vedomý toho, že z tohto vzťahu vyplynuli aj trestné činy, ktoré však vznikli z lásky a vzťahu dvoch ľudí, ktorí sa poznali po všetkých stránkach, teda podľa jeho názoru tu vôbec nešlo o zneužitie. Obžalovaný poukázal na to, že poškodená V.M. je vo vzťahu šťastná, hodnota ich vzťahu má význam aj pre ich budúcnosť, ktorú si spolu plánujú. V súčasnosti úspešne študuje na gymnázii v druhom ročníku. Ďalej poukázal na spochybňovanie práce MUDr. Danici Caisovej-Škultétyovej, ktorá je považovaná za jednu z najväčších odborníčok z oblasti sexuológie a psychológie na Slovensku. Skutočnosť, prečo on nedokázal správne reagovať na vzťah a zvládnuť situáciu so zákonom presne znalkyňa MUDr. Caisová-Škultétyová opísala a odpovedala aj na priame otázky sudcu okresného súdu. Ďalej poukázal na to, že keď platia zákony, ktoré obviňujú, rovnako by mali platiť aj zákony, ktoré vyviňujú. Ďalej uviedol, že nebol nikdy trestaný, žil riadnym a usporiadaným životom. Okresný súd poukázal na bežné parkovacie priestupky za posledných 5 rokov. Ide však o priestupky, ktoré sa bežne stávajú každému človeku. Nikdy to nebol závažnejší dopravný priestupok. Obžalovaný reprezentoval Československo, a neskôr Slovensko v basketbale, zohnal sponzorov pre školy, pomáhal v čase osobného voľna prerábať školu. Poukázal aj na výpovede žiakov, učiteľov a riaditeľov škôl, ktoré sú všetky kladné. Taktiež jeho správanie počas takmer 2 ročnej väzby bolo bezproblémové. Obžalovaný

ďalej uviedol, že prokurátorka nehľadá spravodlivosť, nezáleží jej na tom, že ničí život nielen jemu, ale aj poškodenej, ktorú zastupuje, a hlavne ničí vzťah, ktorý má pre nich perspektívu do budúcnosti. Tak ako je rozdiel medzi úmyselnou vraždou a vraždou z neobľahosti, tak by mal byť rozdiel aj medzi sexuálnymi trestnými činmi, zneužívaním (vzťahom mimo zákona). Podľa neho by nemal byť rovnako potrestaný človek, ktorý znásilní, zneužije ženu, dieťa a človek, ktorý má vzťah so svojou partnerkou a plánujú si budúcnosť. Jeho matka je vážne chorá na rakovinu prsníka a momentálne absolvuje chemoterapiu. Obžalovaný ďalej uviedol, že spolupracoval pri vyšetovaní, od začiatku priznáva a uznáva chybu, ktorú urobil. Ich vzťah s poškodenou V.M. začal kamarátsky, športovými aktivitami a následne prerástol do ľúbostného a úprimného vzťahu. Obžalovaný sa domnieva, že každý človek môže v živote pochybiť. On neurobil nič úmyselne, ale z lásky, ktorú nedokázal ovplyvniť. Vzhľadom na to, že nebol nikdy trestaný, chybu urobil z lásky k dievčaťu, s ktorým si plánuje budúcnosť, znalkyňa vysvetlila, že nedokázal správne posúdiť svoj čin vzhľadom na vrodenú chorobu, preto z uvedených dôvod navrhol, aby mu krajský súd uložil 2-ročný podmienený, prípadne nanajvyš nepodmienený trest.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadrila.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu písomných dôvodov odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom odvolania obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 30. novembra 2017 na podklade podaného odvolania prokurátorky pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a odvolania obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste a ochrannom opatrení, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o trestoch a výrok o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, po doplnení dokazovania v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2017, sp.zn.3To/110/2016, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je neprímeraný a pri ukladaní ochranného opatrenia okresným súdom boli porušené ustanovenia Trestného zákona, keďže okresný súd uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom správne malo byť uložené podľa ustanovenia § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo skutku v bode 1 z prečinu nedovoleného prerušenia tehotenstva podľa § 152 ods. 2, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h/ a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 2 až 5 rokov, zo skutku v bode 2 z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/, h/ Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zák., pričom za prísnejší z nich zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 7 až 12 rokov.

Zároveň bol uznaný za vinného zo skutku v bode 3 z pokračovacieho prečinu prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere až na 2 roky a zo skutku v bode 4 zo zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 7 až 12 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a na druhej strane správne nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život, krajský súd túto obžalovanému nepriznal, nakoľko obžalovaný sa dopustil v období od mesiaca máj 2012 do 19.01.2016 (vrátane) piatich priestupkov v oblasti dopravy. V tomto smere krajský súd považuje zistenia okresného súdu za správne. Na druhej strane krajský súd rovnako ako okresný súd nevzhladol priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, a to s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.1/2011, keďže súd ukladal trest obžalovanému s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. (s použitím tzv. asperačnej zásady). Po dôslednom zisťovaní žiadne ďalšie poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci odvolací súd nezistil.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25. októbra 2016).

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Ďalej je potrebné uviesť, že najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Odvolací súd ďalej rovnako ako okresný súd zistil, že zo znaleckých posudkov znalkyne MUDr. Danice Caisovej-Škultétyovej z odboru psychiatrie a sexuológie ako aj z jej výpovedí na hlavných pojednávaniach okresného súdu je možné vyvodiť záver, že obžalovaný spáchal predmetné skutky v

stave zmenšenej pričetnosti, ktorá bola spôsobená duševnou poruchou- hebefiliou, ktorá je zapísaná v medzinárodnej klasifikácii duševných porúch MKCH 10, pod položkou F. 60. Podľa záverov znalkyne ovládacie schopnosti obžalovaného vzhľadom na vrodennú duševnú poruchu (hebefiliu) pri páchaní predmetnej trestnej činnosti boli u neho podstatným spôsobom znížené. Obžalovaný pritom si nebol v inkriminovanom čase vedomý svojej sexuálnej deviácie. Taktiež znalkyňa konštatovala, že tým, že si obžalovaný neuvedomuje vlastnú sexualitu ako deviantnú, v prípade, že by sa nepodrobil liečbe, mohol by byť pre spoločnosť nebezpečný, keďže riziko recidívy v prípade páchatel'ov, ktorý si neuvedomujú svoju deviáciu, je vysoké. Odvolací súd taktiež rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci sú splnené zákonné podmienky na aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Nad rámec úvah okresného súdu odvolací súd s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44 zistil v danej veci ďalší dôvod na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totižto vyplýva, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu ku všetkým skutkom obžaloby vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiam na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného s dolnou hranicou vo výmere 7 rokov o jednu tretinu (takéto mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby predstavuje zníženie trestu o 2 roky a 4 mesiace; teda v predmetnej trestnej veci možno uložiť trest vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov).

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného odvolací súd zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný, doteraz bol postihnutý za päť priestupkov v oblasti dopravy za posledné štyri roky. S obžalovaným bol so Základnou školou v L. pod Z. uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 01.09.2015 do 31.08.2016, pričom vyučoval anglický jazyk, telesnú a športovú výchovu, bol triednym učiteľom v 5. ročníku. Pod jeho vedením dosahovali žiaci školy dobré športové výsledky v rámci okresu a medzi žiakmi bol obľúbený. Vedenie školy nemalo od žiakov a ani od ich rodičov žiadne podania alebo sťažnosti na jeho nevhodné správanie voči žiakom, prípadne rodičom a neboli u obžalovaného zistené žiadne porušenia pracovnej disciplíny v zmysle platného pracovného poriadku.

Odvolací súd na podklade čiastočne dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, o uloženom ochrannom opatrení a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému M. T. B. uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne. Takto uložený úhrnný trest za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vykonávať povolanie učiteľa, výchovného pracovníka a trénera mládeže vo výmere 3 rokov a ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie,

pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Za vecne správny a v súlade s ustanovením § 61 ods. 2 Tr. zák. považuje odvolací súd výrok o treste zákazu činnosti vykonávať povolanie učiteľa, výchovného pracovníka a trénera mládeže vo výmere 3 roky. Tento výrok o treste zákazu činnosti vykonávať povolanie učiteľa, výchovného pracovníka a trénera sa v napadnutom rozsudku týmto rozsudkom krajského súdu nemení a zostáva bezo zmeny.

Pokiaľ ide o uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou obžalovanému, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd síce správne rozhodol o jeho uložení, no použil nesprávne ustanovenia Trestného zákona, čím došlo k jeho porušeniu. Krajský súd uvedené pochybenie okresného súdu napravil a obžalovanému uložil ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal trestnú činnosť v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je pre prípad nepodrobenia sa liečbe podľa záverov znaleckých posudkov znalkyne MUDr. Danice Caisovej-Škultétyovej pre spoločnosť nebezpečný.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste v neprospech obžalovaného na podklade jej podaného odvolania a preto odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (bod II. tohto rozsudku).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.